den teoretiske Prøve eller ogsaa tages indtil 3 Aar senere, efter indvunden Lærererfaring i Landets Skoler, da kan Direktionen slutte sig til Forstander Skouboes Erklæring. Paa den ene Side vilde det være uheldigt, om Seminarierne opgav Vejledningen i praktisk Færdighed, da Seminaristerne saa bagefter maatte erhverve sig alt i denne Retning paa Børnenes Bekostning. Men paa den anden Side kunne Seminarierne umuligt bibringe Eleverne den tilbørlige praktiske Færdighed, og nogle Aars Uddannelse under en erfaren Lærers Vejledning vilde være en god Indøvelse af de paa Seminariet modtagne Anvisninger. Men som det ikke vil være let altid at finde Lærere, som ville modtage de unge til denne Uddannelse, saaledes kan det heller ikke ventes, at ret mange af disse ville afstaa nogle Aar til denne grundige Forberedelse, efter som det for Seminaristerne under den nuværende Kaldelsesmaade gælder om saa hurtigt som muligt at komme i Embede, da Suplikanternes Ungdom, og den dermed forbundne Udsigt til i en lang Aarrække at undgaa Ulemperne ved Personskifte og Vakance i det paagældende Embede, synes at øve større Tillokkelse paa mange Sogneraad ved deres Indstillinger, end Hensynet til Ansøgernes grundmurede Dygtighed og udmærket anbefalede Tjeneste.

Med Forstander Skouboe kan Direktionen være enig i, at ogsaa de private Seminarier bør kunne faa Statsunderstøttelse i Form af Fripladser, Hjælp til Lærerlønninger o. s. v. paa Betingelse af, at disse Seminariers Indretning, Læseplan, Uddannelsestid i 3 Aar o. s. v. bliver ganske som Statsseminariernes med skærpet Optagelsesprøve, saaledes som foran bemærket, og at de blive stillede under grundig Kontrol, da man i modsat Fald let kan ophjælpe Anstalter, der paa en lettere og bekvemmere Maade lade unge Mennesker naa Maalet, end dersom de underkaste sig en grundig Uddannelse paa et af de kongelige Seminarier.

Direktionen for Statsseminariet i Skaarup den 16te November 1892.

Heltzen. H. Stein. G. W. Berggreen.

Til
Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.